

El Diacrític | | Actualitzat el 02/05/2024 a les 13:35

Els foscos camins de l'especulació

L'advocat Antoni Iborra denuncia en aquest article com les administracions acaben sent còmplices de les irregularitats fruits de l'especulació urbanística

Fotografia d'un anunci publicat en un portal immobiliari on es lloga una habitació al centre de Vic per 580 euros mensuals

L'especulació no s'atura, sinó que continua i repeteix de mil formes, de nou. Ni tampoc entén de campanyes, ni de votacions, a vegades.

El darrer episodi el tenim a Vic amb l'assumpte escandalós de lloguer per habitacions: com que el límit de preu dels lloguers, imposat per la Llei 12/2023, del Derecho a la Vivienda, impedeix formalment de llogar, a les zones tenses, els pisos per sobre del límit fixat, busquen la manera d'eludir-la. Tanmateix, com que l'afany especulador no té límits, s'han inventat la manera d'esquivar-la formalment: el lloguer de pisos per habitacions. Així resulta que últimament els portals immobiliaris estan plens d'ofertes de lloguer de pisos on no es lloga el pis sencer, sinó solament una habitació.

Amb aquest truc de triler, s'aconsegueix que el lloguer d'un pis es converteixi en dos, tres o quatre lloguers per habitacions; o més. D'aquesta forma, un pis que no s'hauria de llogar per més de mil euros mensuals, es converteix en diversos contractes de lloguer diferenciats, on el preu de la suma total dels lloguers pot arribar a dos mil euros, o més.

És evident que aquesta manera d'actuar és clarament fraudulenta, i només pretén obtenir un preu prohibit del lloguer amb tàctiques en frau de llei, i amb argücies evidents., que sempre carreguen sobre el més feble: les persones i les famílies que necessiten un habitatge prop del lloc de treball.

Per aquest motiu, el decret recentment aprovat pel govern de la Generalitat, Decret Llei 4/2024, intenta raonablement de posar límits a aquestes maniobres abusives i fraudulentas. No només és positiu, sinó que a més és del tot imprescindible. És obligat, si volem evitar que el lloguer dels pisos (a Vic, en aquest cas) sigui més car, fins i tot, que el salari mitjà que reben les treballadores i treballadors pel seu salari.

Cal estar amatents. És evident que el desmesurat afany especulador de determinats sectors immobiliaris no té límit ni mesura, i sovint en paguen les conseqüències les persones que defensen el bé comú. De la mateixa manera, la repressió desmesurada i sense entranyes permet demanar presó per a les persones que se solidaritzen amb les famílies desnonades. De la mateixa forma que les institucions es permeten, fins i tot, de saltar-se sense problema les disposicions legals en matèria de protecció de les famílies vulnerables objecte de desnonaments, degut en gran part a la flagrant inacció d'alguns ajuntaments.

Per aquest motiu també, per motius especulatius, resulta també que es va permetre que s'introduïssin mesures urgents i no justificades ni publicades a la modificació a última hora del POUM de Vic, sense coneixement dels militants dels partits. Es va permetre, fins i tot, que s'acordés la privatització d'un carrer sencer, que feia anys que era de domini públic, i que ara pot resultar destruït i eliminat per simple afany especulador, per la privatització a favor d'una empresa veïna (Càrniques Montrouill). Això, tot i evidenciar-se que en la maniobra hi van participar personatges destacats, com ara una política d'alt rang i prestigi, i una empresa de disseny que se les dona de ser molt influent al sector, i molt ben implantada a la comarca d'Osona.

En aquests casos no es contenen només amb la repressió, sinó que promouen indirectament campanyes de desprestigi contra les persones que, legítimament, els porten la contrària als tribunals. Unes campanyes de desprestigi brutals i barroeres que alguns sectors de l'esquerra no només no combaten, sinó que fins i tot hi col·laboren d'una forma cega o, potser, indigna i barroera.

La tècnica del ventilador pot aconseguir que persones que denunciïn els excessos de la corrupció, o de l'especulació, esdevinguin blanc d'aquestes brutes campanyes, i apareguin com a pretesos culpables d'irregularitats o comportaments inexistents.

Aquest article no acaba el tema. Només l'enceta. El dia que tot se sàpiga potser algunes empreses molt nostrades de la comarca ensenyaran tot el llautó, i fins i tot les plomes. I el llautó que amaguen, no cal dir-ho, és enormement pudent i ofensiu.